

אלף זבובים

מחזה קצר מאת

שי שבתאי

דמויות:

מיה, נערה בת 17

טליה, נערה בת 17

ניב, נער בן 17

דין, נער בן 18

חנן (כפוף), בן 40

מקום וזמן ההתרחשות: ישוב קטן בישראל, שנות ה-2000

אלף זבובים

מאת שי שבתאי

1. לפני טקס יום הזיכרון. מיה, טליה, ניב ודין, בני 17-18, לבושים בג'ינס וחולצה לבנה, עם מדבקת יזכור. מחזיקים קלסר דק שחור, בתוכו קטעי קריאה לטקס יום הזיכרון.

ניב: (מקריא) הרי בגלבוע, אל טר ואל מטר-

מיה: מה זה אל טר?

דין: אל טל, מפגר

ניב: ושדיי (נשמע כמו שדיים) תרומות. קלטתם? שדיי-

טליה: וואו. ניב המגניב.

ניב: מה, שמעת שדיים נדלקת?

דין: עזוב אותה.

מיה: דין, אני חושבת שעדיף שנקרא את הקטע שלי יחד, כאילו שנינו, זה יהיה כמו קנון כזה.

דין: זה לא מה שדליה אמרה.

מיה: דליה עושה כל שנה אותו דבר, אותם קטעים, אותם שירים, אנשים כבר יודעים בעל פה.

טליה: זה בדיוק הקטע.

מיה: מתי כפכף מגיע?

דין: חמש.

מיה: אני מתה לפיפי.

טליה: את רוצה מאחורי הבניין? אני אשמור.

ניב: לא ידעתי שאת בקטע של השתנות טליה. קינקי

מיה: תסתום כבר מטומטם!

דין: אולי ניכנס מהחלון?

מיה: זה בסדר. אני יכולה להתאפק.

ניב: מה זאת אומרת נגעל מגן גיבורים? ממה הוא נגעל?

טליה: יו, מתי כבר תקלוט שאתה לא מצחיק, מתי?

ניב: תסתמי, יא בתולה לסבית. אם המוח שלך היה בגודל של השדיים אז-

- טליה: אתה מדבר על איברים? (מחקה בלעג) הצבי ישראל- על במותיך חלל, איך נפלו גיבורים-
- ניב: היית מתה לקבל ממני יא זונה!
- מיה: אולי כבר תפסיקו שניכם? (לדין) תראה, זה ממש בנוי לקנון- משפט אני, משפט אתה- (מקריאה) והארץ תשקוט- (ממתינה) נו? דין?
- דין: מה? אמרת משפט לא? זה רק שתי מילים.
- מיה: זה כמו משפט שלם.
- דין: שתי מילים זה לא משפט.
- טליה: שתי מילים יכולות להיות משפט.
- ניב: איך שתי מילים זה משפט יא סתומה?
- טליה: אתה דביל.
- ניב: את סתומה.
- דין: וואללה, זה משפט.
- מיה: גם אתה דביל זה משפט.
- טליה: זה לא משפט, זאת עובדה.
- דין: יאללה, תמצאו כבר איזה חדר.
- ניב: נראה לך? להיות עם המפלצת הזאת לבד בחדר?
- טליה: דין, אם אתה רוצה להיות איתי בחדר, אתה פשוט צריך לבקש.
- מיה: דין, בוא נמשיך- (מקריאה בהתכוונות עמוקה) והארץ תשקוט- עכשיו אתה.
- דין: (אדיש) עין שמיים אודמת
- מיה: בדיוק. אני ממשיכה- תעמעם לאיטה-
- דין: על גבולות עשנים
- מיה: דין! תקריא כמו שצריך! -תעמעם לאיטה
- דין: על גבולות עשנים
- מיה: ואומה תעמוד
- דין: קרועת לב אך נושמת
- מיה: לקבל את הנס
- דין: האחד, אין שני
- ניב: פה פה פה פה פפם- איזה שעמום החרא הזה.
- מיה: עכשיו אני אמשיך שתי שורות, ונגמור ביחד את השתיים האחרונות-
- ניב: כן, דין, נגמור ביחד-

מיה: (מתעלמת, מקריאה) היא לטקס תיכון, היא תקום למול הסהר, ועמדה למולם עוטה חג ואימה - עכשיו אתה מצטרף- הנה, כאן-

מיה ודין יחד: אז מנגד יצאו נערה ונער ואט אט יצעדו הם אל מול האומה -

ניב: (עושה ראפ) הצבי, ישראל, על במותיך חלל, יו, יו, יו, יו- איך נפלו, איך, איך, איך נפלו- גיבורים, איך נפלו- גיבורים- יו, יו, יו, יו-

מיה: רגע! לא סיימנו-

דין: בסדר מיה, העיקרון ברור.

טליה: אני לא מבינה למה הסכמתי להשתתף בטקס.

דין: אבל אף אחת לא שרה כמוך. תמיד את שרה את אחי הצעיר יהודה.

טליה: אין לי מושג למה אני עושה את זה.

מיה: אני אוהבת שאת שרה.

ניב: גם אני.

טליה: לא בזין שלי השטויות שלך עכשיו, אוקיי ניב?

ניב: מה יש לך? מחמאה!

מיה: את רוצה להתאמן על השיר?

טליה: לא. בא לי שזה יגמר כבר.

ניב: גם לי.

טליה: מה אתה רוצה ממני?

ניב: מה יש לך?

דין: זה בסדר טליה, הוא באמת התכוון לזה. יש לו תכניות לערב.

טליה: תכניות?

ניב: למה אתה קקה?

טליה: לא משנה.

מיה: טליה, הערב ניב הזמין אותנו אליו. את רוצה?

טליה: לא.

דין: למה, בואי, יהיה סבבה. ניב הבטיח שיארגן אותנו.

טליה: (לניב) ומה עם אמא שלך?

ניב: הבית ריק. מצאתי את המחבוא הסודי של רז. פאקינג סיקרט סטאש.

טליה: אני לא בעניין. דין, אתה הולך?

דין: נראה לי.

טליה: לא יודעת.

ניב: יאללה כבר, מה את רוצה, שנתחנן?

מיה: בואי.

דין: וואי, כפכף מגיע!

ניב: (צועק) כפכף!

מיה: הגיע הזמן. התייבשנו.

נכנס חנן המכונה "כפכף". כבן 40. נראה עייף. אולי מסטול.

חנן: סליחה...

מיה: ייבשת אותנו כפכף.

דין: היי חנן.

ניב: אין לך שעון?

חנן: (מוציא צרור מפתחות גדול) איזה זה –

דין: אז מתי באים ניב?

ניב: אחרי שנגמור כאן. נלך ישר אליי.

מיה: כפכף, כמה מסובך למצוא מפתח?

דין: מיה!

חנן: זה בסדר. (לטליה, שר) "אחי הצעיר, יהודה"... כל שנה אותם קטעים, אותם שירים. אני כבר יודע בעל פה. אפילו אותם ילדים.

טליה: לניב זאת הפעם הראשונה. הוא בתול.

חנן: אל תדאג, זה לא יכאב.

ניב: מה אתה מקשיב בכלל ללסבית הזאת? תמצא כבר ת'מפתח כפכף.

חנן: כסססאמממק. נראה לי המפתח לא בצרור הזה. חכו רגע, אני אלך לבדוק באוטו-

חנן יוצא. הנערים מחכים כמה שניות, ואז כולם מלבד טליה צוחקים.

דין: בוא'נה, הוא מסטול מהתחת.

ניב עושה רצף חיקויי הזרקה והסנפה.

מיה: איזה מסטול, זה אצלו טבעי ככה.

ניב: מה את מזיינת ת'מוח, כל המושב יודע שהוא מכור.

טליה: אני לא ידעתי.

ניב: את לא דוגמה לכלום.

מיה: יאללה כבר, נו! (צועקת) כפכף!

מיה מתחילה לשיר, דין וניב מצטרפים.

מיה: כפכף, כפכף, על הראש הוא חטף- (דין וניב מצטרפים) והשכל התרוקן, או ואבוי לו למסכן.

הם שרים טוב, טליה מעט מתרחקת. מביטה לכיוון שאליו יצא חנן.

2. אחרי הטקס. חנן על הבמה, עומד לצאת. טליה נכנסת. החליפה בגדים למפגש בביתו של ניב.

חנן: אה?

טליה: ראית אולי אייפון? נראה לי ששכחתי-

חנן: (מוציא מהכיס את האייפון שלה) זה?

טליה: וואי, תודה, אין לך מושג-

חנן: את שרה יפה.

טליה: תודה.

חנן: הקטע שלך היה הכי יפה.

טליה: תודה.

חנן: את ממהרת?

טליה: אה-

חנן: אוקיי.

טליה: מה?

חנן: אולי נוכל לשיר פעם ביחד.

טליה: אתה שר?

חנן: גם מנגן בגיטרה.

טליה: מגניב.

חנן: אז בא לך?

טליה: כן, למה לא. מה אתה יודע לנגן?

חנן: לא יודע. כל מיני. פינק פלואיד.

טליה: וואלה? קול.

חנן: ידעתי.

טליה: מה?

חנן: שאת תדעי מה זה פינק פלואיד.

טליה: כולם יודעים.

- חנן: כולם יודעים the wall, כולם מכירים wish you. אבל את בטח מכירה גם את echoes.
- טליה: (שרה) ...Overhead the albatross hangs motionless upon the air
- חנן: אפילו יודעת את המילים.
- טליה: אני מתה על המוזיקה שלהם. היא כל כך אחרת, מיוחדת, דארק סייד זה היצירה הכי מושלמת שנוצרה אי פעם.
- חנן: את יודעת שדארק סייד נמכר בטירוף בגלל שזה הפך לפסקול של זיונים.
- טליה: מה?
- חנן: סליחה, אני לא התכוונתי-
- טליה: זה בסדר, אני לא נבהלת ממילים. פשוט לא ידעתי.
- חנן: האמת שפעם בדקתי את זה.
- טליה: וואלה?
- חנן: לא ממש הסתדר לי המוזיקה עם כל מה שהלך מסביב, את יודעת-
- טליה: אני יודעת. כאילו, אני לא, אבל אני מבינה למה אתה מתכוון-
- חנן: החברים שלך חרות.
- טליה: אני מצטערת.
- חנן: אין לך מה, הם חרות. את לא.
- טליה: אני איתם מכיתה ד.
- חנן: הם עדיין בכיתה ד. את עקפת אותם בסיבוב.
- טליה: הם מפגרים.
- חנן: במיוחד הדביל הזה, זה שחושב שהוא מצחיק-
- טליה: ניב?
- חנן: כן, הוא. אידיוט. הוא חם עלייך.
- טליה: הוא סתם מציק.
- חנן: לא, לא. הוא חם. יש לו משהו אלייך.
- טליה: מה? ניב? מה פתאום.
- חנן: תאמיני לי, רואים את זה מקילומטר. הוא חרמן. אפשר לשמוע את ההורמונים שלו משתוללים.
- טליה: באמת? איך זה נשמע שהורמונים משתוללים?
- חנן: זה כמו אלף זבובים.
- טליה: אם היו לי אלף זבובים בראש, לא הייתי יכולה לחשוב שום דבר.
- חנן: עכשיו את מבינה אותו. זה לא אשמתו. זה הטבע.

טליה: יש לך סיגריה?

חנן מגלגל לה סיגריה.

חנן: בת כמה את?

טליה: בן כמה אתה?

חנן: 38.

טליה: 18.

חנן: פשששש. איזה גיל.

טליה: יותר קרובה ל17 האמת.

חנן: בגרויות?

טליה: גם.

חנן: את ממש יפה.

טליה: (פאזזה. מתלבטת)

חנן: סליחה-

טליה: זה בסדר. תודה.

חנן: טוב. צריך ללכת.

טליה: טוב.

הם לא זזים. צוחקים.

טליה: למה קוראים לך כפכף?

חנן: את לא יודעת? כולם במושב יודעים.

טליה: מתי המציאו לך את זה?

חנן: שהייתי בכיתה ז' היה לי מורה מטורף למתמטיקה. בטח שמעת עליו.

טליה: מי? גדליהו?

חנן: אהה.

טליה: אתה באמת עתיק. הוא זרק עליך כפכף?

חנן: לא. הוא אמר שלכפכף יש יותר שכל משיש לי. איך את מכירה אותו? הוא עוד מלמד? הוא כבר היה אמור להחזיר ציוד לא?

טליה: מה?

חנן: הוא לא מת?

טליה: נראה לי. הוא לא מלמד יותר.

חנן: בן זונה. איך הביצים שלי רעדו שהוא קרא לי ללוח. אני מקווה שהוא גסס בייסורים.

טליה: כן, זה ידוע.

- חנן: באמת?
- טליה: כן, היה לו סרטן. וטחורים.
- חנן: וואלה?
- טליה: מגיע לו. בגללו קוראים לך כפכף.
- חנן: זה לא משנה לי.
- טליה: גם לי.
- חנן: אני לא מאמין שאת רק בת 17.
- טליה: היי! וחצי כמעט!
- חנן: אני מרגיש כאילו אנחנו מכירים המון זמן.
- טליה: אולי אנחנו מכירים מגלגול אחר.
- חנן: את מאמינה בזה?
- טליה: לא יודעת. אולי.
- חנן: את חושבת על המוות?
- טליה: כל הזמן.
- חנן: איפה היית לפני עשרים שנה?
- טליה: מחולקת לזירעון ולביצית. ואתה?
- חנן: אסור לי.
- טליה: מה אסור לך?
- חנן: לעשות את זה.
- טליה: מה אתה עושה?
- חנן: אני מפלרטט אתך.
- טליה: זה בסדר.
- חנן: למה זה בסדר לך?
- טליה: מה?
- חנן: אני יכול להיות אבא שלך.
- טליה: אתה לא. וכל העניין הזה של גיל, מספרים, הגדרות, כל זה לא עושה עלי רושם. אתה יודע לאיזה מסקנה הגעתי כשחשבת על המוות? שכל מה שיש זה עכשיו, ורק עכשיו, ושמה שיהיה עכשיו, לא יהיה שוב, אתה מבין אותי? (חנן מתקרב אליה) כולם כל כך מפחדים מהמוות, שהם בעצם לא חיים בכלל, בגלל הפחד הזה, הם משותקים, הם לא חיים, הם לא נושמים, הם מתים מבפנים, אני מרגישה כל כך חיה, אתה יודע (חנן נוטל את ידיה) אני רוצה להרגיש, אני רוצה, אני פשוט רוצה לחיות, אני- (חנן מנשק אותה ברוך, היא משתפת פעולה. חנן נרתע, מתרחק) מה?

חנן: זה לא באמת קורה...

טליה: יש לך מישהי?

חנן: לא. לא, לא, לא זה לא זה-

טליה: אין לי חבר. אף פעם לא היה לי. (מנשקת אותו) גם אתה יפה.

חנן: (עומד לו. נבוך, מנסה להסתיר) אמממ... מה השעה?

טליה: לא יודעת. לא אכפת לי.

חנן: את לא צריכה ללכת?

טליה: עוד לא.

חנן: את- אני- פאק.

טליה: מה?

חנן: אלף זבובים.

חנן מתקרב אליה. החליט בלבו שהולך עד הסוף. מלטף אותה. מתחיל להרים את חולצתה. חושך.

3. כשעה אחר כך. ביתו של ניב. דין ומיה מתמזמזים, ניב לבדו. הם צופים בסרט "קליגולה". ניב נראה משועמם. מתחיל לזמזם. שר את "אחי הצעיר יהודה", ומגביר את קולו.

דין: ניב-

ניב מתעלם. שר בקול.

מיה: אולי תסתום?

דין: אתה לא רוצה לראות ת'סרט?

מיה: מה זה בכלל החרא הזה?

ניב: מה את מזיינת ת'שכל, זה קלאסיקה.

דין: אז תסתום ותן לראות.

ניב: איך אתה רואה משהו דרך הלשון שלה?

טליה נכנסת.

ניב: או! הגיע הזמן. מה קורה?

טליה: בסדר.

מיה: לקחת ת'זמן.

טליה: אני...חיפשתי את האייפון.

מיה: שעה וחצי בשביל אייפון? ייצרת אותו מחדש?

טליה: לא, פשוט לא מצאתי אותו-

דין: בסוף מצאת? מה את עומדת שם? בואי.

טליה מתיישבת לצד דין.

טליה: מה הפסדתי?

ניב: פורנו משובח.

מיה: אל תקשיבי לו.

טליה: מה זה?

ניב: קליגולה. זה מלא זיונים.

מיה: רק על זה אתה חושב?

ניב: סליחה, אני בן 17, וזה לגמרי תואם את שלב ההתפתחות שלי.

דין: גם אצלי ככה, התפתחות וזה.

מיה: טליה, תגידי להם.

טליה: לא משנה לי.

מיה: מה, את רוצה לראות פורנו?

טליה: מה הבעיה?

דין: פשש, כבוד!

ניב: כבוד? לא מאמין לה. אתה לא קולט? היא רק רוצה שתחשוב שהיא משהו מיוחד. אחר. איזה בתולה לסבית פמיניסטית מזדיינת רוצה לראות פורנו? או שאת לא בתולה. לא? כן? וואלה?

טליה: אתה ילד קטן.

ניב: באמת?

טליה: כן. באמת. כולכם ילדים. משחקים בלהיות גדולים. שותים, מעשנים, רואים פורנו. אתם לא רואים כלום. אתם עיוורים. למה שרתם לחנן את השיר המגעיל עליו?

מיה: איזה חנן?

דין: כפכף?

ניב: (שר) כפכף, כפכף, על הראש הוא חטף-

טליה: די, נו-

דין: מה, את מרחמת על כפכף? בגלל זה לא באת? חשבת להבריז בגלל זה?

מיה: טליה, תאמיני לי, יש דברים שאת לא יודעת.

ניב: את חדשה במושב.

טליה: חדשה? אני עוד מעט כבר עשר שנים כאן.

דין: בסדר. אנחנו נולדנו כאן. אנחנו יודעים הכול על חנן הכפוף. אנחנו, המשפחה שלי, היינו השכנים שלהם פעם. שהוא היה צעיר. אני ראיתי את אמא שלו המשוגעת רודפת אחריו עם הכפופים שלה, ומרביצה לו בראש, זה היה מטורף!

ניב: כן, ואתה זוכר את הפעם הזאת, שהוא חזר מהכלא, אחרי שהיה את הסיפור עם אושרת פילו, איך אמא שלו, היא לא נתנה לו להיכנס? הוא עמד כמו כלב ארבע שעות מחוץ לדלת וצעק, אמא, אמא.

טליה: מי זאת אושרת פילו?

דין: הם עזבו ת'מושב לפני שבאתם.

טליה: הוא ישב בכלא?

מיה: כן. שנה לפני שאתם באתם הוא יצא.

טליה: למה הם עזבו?

ניב: מי?

טליה: המשפחה שלה, של אושרת הזאת-

דין: היא הייתה בת חמש עשרה והוא התעסק אתה.

טליה: אבל גם הוא היה צעיר.

מיה: בסדר, בכל זאת, כולה בת חמש עשרה.

טליה: מה הוא עשה לה?

ניב: יאללה, מה עכשיו, סיפורי המושב? באנו ליהנות לא?

דין: אמרו שהוא גם התעסק עם אחיה הקטן.

מיה: די, זה לא יפה, זה לא אשמתו. הוא מסכן.

טליה: הוא לא מסכן.

דין: נכון. הוא לא. הוא פדופיל. כולם יודעים. הוא מתעסק עם ילדים קטנים.

ניב: וגם ילדות.

דין: הוא דפוק. שמעתי שפעם זינגר תפס אותו מזיין כבשה מהדיר שלו.

ניב: לא נכון!

מיה: זה סתם. אבל הוא באמת דפוק. מה אכפת לך ממנו בכלל?

טליה: לא אכפת.

דין: יאללה, תמשיך ת'סרט.

ניב קם, ממשיך את הסרט דין ומיה חוזרים לענייניהם. ניב מתיישב לצד טליה. היא שקועה בסרט, הוא מסתכל עליה.

טליה: מה?

ניב: כלום.

ניב לא מסיר ממנה את עיניו.

טליה: מה אתה רוצה?

ניב: את ממש יפה.

טליה: אתה מתחיל אתי?

ניב: לא יודע.

דין: ניב, אפשר ללכת לחדר שלך?

ניב: אתם? עכשיו?

דין: יש בעיה?

מיה: נהיה בשקט.

ניב: דין-

דין: לא נלכך.

דין ומיה יוצאים. ניב מתקרב אליה, היא מתרחקת.

ניב: טוב...

טליה: לא מתאים לי.

ניב: רוצה לשתות?

טליה: אתה מאמין לכל מה שמספרים עליו?

ניב: על מי?

טליה: על חנן.

ניב: מה קשור כפכף עכשיו?

טליה: שכחתי את האייפון במועדון.

ניב: חשבתי שמצאת אותו.

טליה: כן, מצאתי אותו שם. חנן מצא אותו ונתן לי.

ניב: וואלה? הוא היה שם? בגלל זה התעכבת? מה עשיתם?

טליה: סתם. דיברנו.

ניב: שעה?

טליה: לא יודעת. אולי. לא שמתי לב לזמן.

ניב: הזמן טס כשנהנים.

טליה: כן, עכשיו הוא לא זז.

ניב: לכי תזדייני.

טליה: היית מת.

ניב: על מה דיברתם?

טליה: לא עניינך.

ניב: רק דיברתם?

טליה: מה אתה רוצה?

ניב: מה יש לך לדבר אתו?

טליה: יש.

ניב: מה יש לו לדבר אתך?

טליה: מה נראה לך?

ניב: שאת בעניין של כפכף.

טליה: אני לא בשום עניין.

ניב: כן, ממש. איזה דפוקה.

טליה: אתה דפוק!

ניב: את משחקת באש. הוא יכול להיות אבא שלך.

טליה: מה אתה מבין.

ניב: יותר ממה שאת חושבת.

שתיקה. ניב מנסה לנשק אותה. טליה סוטרת לו ומעיפה אותו.

ניב: אחחחח!!! מה יש לך?

טליה: סליחה, לא התכוונתי שזה יהיה כל כך חזק-

מיה ודין נכנסים. מדליקים את האורות. ניב עוצר את הסרט.

מיה: מה קרה?

טליה פונה לצאת. מיה עוצרת אותה.

מיה: הי, לאן? מה הוא עשה לך?

ניב: אני לא עשיתי כלום, נשבע, רק אמרתי לה שהיא יפה, זה הכול-

דין: מטומטם! מה אתה נטפל אליה? היא לא רוצה אותך.

ניב: אני לא עשיתי כלום- היא זונה. זה מה שהיא. בת זונה מזדיינת שרמוטה, את הזדיינת אתו, הא? משחקת אותה בתולה קדושה, מעיפה לי סטירה כי ניסיתי לנשק ת'פנים המזדיינות שלך? את זונה! זונה מטורפת, זה מה שאת! עופי מפה! לא רוצה שתהיי בבית שלי, חולת נפש!

מיה: תירגע! על מה הוא מדבר טליה?

טליה מבינה שמיה ראתה. היא מסתירה את הכתם.

ניב: היא הזדיינה אתו. כפכף זיין אותה.

דין: מה? כפכף ואת? טליה, איפה היית הערב?

טליה יוצאת. מיה יוצאת אחריה. חושך.

4. טליה מחוץ לביתו של חנן. שומעת מתוך הבית את הגיטרה שלו ואותו בשיר
wish you... מתלבטת. דופקת על הדלת. הנגינה והשירה נפסקות. חנן נכנס עם
הגיטרה. הם עומדים זה מול זה.

חנן: מה?

טליה: אלף זבובים.

סוף.